

કવીન

'વિક્ટોરીયા'

સીનેમા

માટી ઘડી-

યાળ આગળ

-સુરત.-

'ગેબી'

મદદગાર

યાને

હસ્તો

બુરખો

૫૦૦૦૦ ફીટ.

૪૦ લાગમાં

ઇનામ

છેલ્લે સુખી અડધીઆં સાચવો રાખજો છેલ્લે દિવસે રોકડ રૂા ૧૫૦

શનીવાર તા. ૧૭-૩-૧૭ થી શુક્રવાર તા. ૧૩ ૩-૧૭ સુધી ખીજા અડવાડી બાના
બે હુખાનો ફાંકસાર.

નોંધ: "અખતર" અક્ષરમાં સજીને, નિશાન્ન તેના આખ
સકાયક તે સકળ સુદિના, ને "ગેબી મદદગાર"

બના મે જહાંદાર, જહાં આફરી.

(દિખાવો.)

હજારો શુક છે તે પાક પરવર હીંગારના કે જેણે કુલ જહાન, પેદા કીધી છે. જે તમામ જગતનો માલીક છે. જેણે આ જગતમાં દરેક ચીજ ઉપર આદમ-જાદુ યાને માણસને સરહારી આપી છે. અને સર્વથી વધારે કીમતી રત્ન અઝલ તે અઝલ આપી છે. અને તેજ અઝલથી કાળાં માથાંનાં માનવી શું નથી કરી શકતા? વીસમી સદીમાં હજારો હુન્નરની ઉથલપાઠલ થઈ તેમાં “સીનેમા”ના હુન્નરે ખસ કમાલ કરી નાંખી છે. તમામ મહેનતથી થાકેલા ઈનસાનને ખાતર બે કલાકની મોજમજહુનું સાધન ખાસ “સીનેમા”જ છે. તેમાં સર્વથી મુખ્ય બાબત “ફીલમો”ની છે કે જેની ઉપર તમામ “સીનેમા”ના બીજનેસનો આધાર છે. કારણ કે સારી ફીલમો હોય તોજ સીનેમાનો બીજનેસ સુધારી શકે આ અદના “કવીન વિક્ટોરીયા સીનેમા” કે જે ફક્ત આઠ મહિનાનું હજી બાબત છે જેણે પોતાની “ઓપર્નીંગ નાઈટ” યાને શરૂઆત “સાલમો” પ્રાટીઆ” મારશેલા” આર્તશિ ઈફિક” “સરકસની સુદરી” વીગેરે નામ ચીન ફીલમોની સાથે “બ્લેક બૉક્સ” “દશલાખનો દહલો” “જુદોરા” જેવી નામચીન સીરીયલોથી કીધી છે. અને જેની તારીફ સુરતની સીનેમાની શોખીન પ્રજાએ જાળજા કીધી છે. જેથી અમોને કાંઈક નવું કરી બતાવવાની ઉલટ થઈ છે તેટલા માટેજ “ખાસ સીઝન માટે” નામચીન ફીલમ મેકર “પાથે”ની “ગેબી મદદગાર”ની અતી પાવરફુલ સીરીયલ સુરતની શોખીન પ્રજા સનમુખ મુકીએ છીએ કે જે મેળવવા માટે અમને ખરચનો ભારે લોગ આપવો પડ્યો છે. પણ આશા છે કે સુરતની શોખીન પ્રજા (કવીન વિક્ટોરીયાના માનવંતા પેત્રનો) હમોને જે આશરો આપતી આવી છે તેથી વધુ આશરો આપશે તો અમે અમારી મહેનતનો અને ખરચનો બદલો મળી ચુકેલો સમજીશું. અને અમને ઉમેદ છે કે પરવર દેગારની મહેરબાનીથી એક એકથી અઢીયાતી સીરીયલ ફીલમો સુરતની કદરવાન પ્રજા સનમુખ રજુ કરીશું.

લી૦ માલીક,

“કવીન વિક્ટોરીયા સીનેમા.”

લેખક:—શ્રી. બી. પટેલ ઉર્ફે “અખતર.”

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[गणपतः कथीरात्रिः विभाग]

अनुक्रमिक ९८५८-५९

पुस्तकिका नं० गे ५५५०११२

दि. १२/१२/७७ ५-३

ગેબી મદદગાર.

પ્રકરણ—૯મું.

“શુઠ વધર્નોગ મીસ, શુઠ ઈવર્નોગ” પીતળના તે પીંજરામાં બેઠેલો પોપટજી મારગેરીને ભેતાં પોતાના મધુર કંઠથી બોલ્યો. ને તે સાંભળી મારગેરી ચમકી તુરત તે પીંજરા તરફ ભેઈ બોલી ઉઠી “અરે, આ તો મ્હારો પઢાવેલો પોપટ ટીટો છે.”

અને ખરેખર આયર્ન કલો લીગરના પેલા ભેદી ઘરમાં તેણી કેદ હતી, ત્યારે આ પોપટજી કે જેનું નામ ટીટો હતું, તેને તેણીયે પઢાવ્યો હતો, મારગેરી જ્યારે ગઈ સીરીઝોમાં પેલા ગેબી મદદગારની મદદથી છુટી ફરી બાપને ઘેર આવી ત્યારે પાછળથી આ પોપટને ભેખમવાળો ગણી આયર્નકલોના હુકમથી એકા વેપારીને ત્યાં વેચી નાંખવામાં આવ્યો હતો, કેમકે આ પોપટ આયર્નકલોને ત્યાંની છુપી નીશાનીયો બોલતો હતો. આ પોપટ ખરીદનાર વેપારી, પોપટને બીબા મધુર કંઠના પક્ષીઓ વેચવાનોજ ધંધો કરતો હતો, ને તેથી મારગેરી આજે સાંજનાજ પોતાના બાપના હસમુખા સેક્રેટરી ડેવીડ મેનલીને સાથેલઈ એકાદ આદેશ પોપટ ખરીદવા આવી હતી, પણ એવામાં એકાએક ઉપર ભણ્યા મુજબ ટીટોનીજ તેણીને મુલાકાત થતાં, તુરતજ વેપારીને પુરતા દામ આપી ટીટોને તેણીયે ખરીદી લીધો.

તે કેદખાનાના સાથી, ભાઈબંધ પોપટજી ટીટો સાથે જોડ કરતી તે યુવાન છતાં ઈશ્કમાં અંબાણ બાળા મારગેરી ડેવીડ સાથે ઘેર આવી,—ઘેરમાં તે બંને જવાન જીવડાં (ડેવીડ અને મારગેરી) આજ એકલાંજ હતાં, કેમકે તેણીનો બાપ સરગોલ્ડન સહવારનીજ ટ્રેનમાંજ ફેવાડેલફીયા નામના મથકે મળનારી રાજકુમારી કોન્કરન્સમાં ભાગ લેવા ઉપડી ગયો હતો, ને તેથી તે બંને યુવા વરથામાં ઉડતાં પંખીડાઓ એકલાંજ લાચબરેરી રૂમમાં ગોઠવાયાં.

ટીટોના પીંજરાને ટેબલપર મુકયું, ખુરશીપર મારગેરી બેઠી, ને તે ખુરશીના હાથપર—તેણીની બાજુમાંજ ડેવીડ સાહેબ પોતાની સીટ મેજવી—એટલું તો ખરું કે આ રમુજ દેહરીલાલા આજે કંઈક નીચાણમાં ખેંચાઈ જતા પાણીના વહેણની માફક કંઈક નવીન ઉત્સાહથી તેણીના તરફ ખેંચાઈ જતા હતા.

અને મારગેરી? મારગેરીને પણ કંઈક નવું નવું ભાન થતું હતું, તેણીના હીલમાં કદી તેણીયે અનુભવ્યું નહોતું, તેવું તેવું તેણી અનુભવતી હતી, તેની છાતી વગર કારણે ભરથી ઉછળતી હતી, હૃદય શું થવાતું, આંખો શરમા

ને ઠંઈ કહેવાની વાત ધક્કીમા ભુલી જતી હતી, નજીવી વાતમાં હસતી હતી.

—પણ એ બધું શું ધર્તીંગ હતું, અરે, બાવા, એ તો—“બનત બન, અબન ન બનત, સાગર ખાત રનેહકી ચારી” એ તો બાણુનારા બહે છે, અબણ્યા બાણી શક્તા નથી, કેમકે એ બધાં રનેહ કેહતા ઈશ્કની વાતો દુનીયાની વાતોથી ભુલી છે.

“હું, ત્યારે આ બંનેમાં આ એકાંતનો મેલાપ એમ ચારના દેવે પોતાની ઝાળ બીછાવી લાગે છે, એમ ચોખ્ખું જ કહેને,—હા, કદાચ એમજ લાગે છે, બુઝોને તે બંનેમાં—

“અતિલાવ ઉંડા બગતા,
અથિ હૃદયની બાંધતા;
“ઉરમ્ શકની ચીણુગારીયે,
એ ચશ્મમાં ચમકાવતા

અને ખરેખર એ હૃદયના ઉંડાણ માંથી બચત થતા એ ભાવોએ બહુ મોટું રૂપ તો ન લીધું, પણ એટલું તો ખરું કે તે શણગારેલા ઓરડામાં એ વખતે ચોતરફ ઈશ્કનું અધાર વ્યાપી રહ્યું, કે જેમાં રાતની શરૂઆત થઈ છતાં એ આ બાનભુલા જવાનો ને ખબર પડી નહી, પણ એટલામાં મારગેરીના ઓરડામાં ટેલીફોનની ઘંટડી વાગી, ને આ મુઘ્ધ પ્રેમમાં લાગણ પડ્યું.

તેણી ટેલીફોન પર ગંઈ, જ્યારે સેક્રેટરી ડેવીડ પોતાના ઓરડામાં ગયો, મારગેરીએ ટેલીફોન પાસે આવી ભુગળી કાન પર ધરી તો તુર્ત સમજાટું કે તેણીના બાપ સરગોલ્ડનનો તે ટેલીફોન હતો.

સરગોલ્ડનને ફેલાડેલફીયાની કોન્ફરન્સમાં એક ચોક્કસ કીમતી દસ્તાવેજની જરૂર પડી હતી, ને તે દસ્તાવેજ પોતાની ખાનગી તલ્લેખાત તીઝેરીમાંથી કાઢી ફેલાડેલફીયા ખાતે મોકલવા તે બાપે બેટી મારગેરીને ટેલીફોન મારફત જણાવ્યું કે “સુવાના ઓરડાની દીવાલમાં નીચેથી સીધા બાર હાથ પર જઈ ડાબા હાથ તરફ સાત હાથના અંતર પર તલ્લાસ કરવી તો એક છુપી ચાંપ જણાશે, તે હાથમાં એક ચોક્કસ ખાતું દીવાલમાંથી ખુલશે, તેમાં તુકેલાં કીમતી કાગળયાં કેઈ ન બુલે તેમ મારાપર જલદી રવાના કર.”

બાપનો આ ટેલીફોનમાં હુકમ સાંભલી તેણી તુર્ત તે ઓરડામાં ગઈ. ને બાપના કહેવા મુજબ પેલું તલ્લેખાતી ખાતું ખુલ્લું તો અંદરથી પેલાં કીમતી કાગળીયાં હાથ લાગ્યાં

ઘણીજ ચાલાકીની આસપાસ નજર કરી, તે કાગળોનું બન્ડલ તેણીએ પોતાના ગવનના છેડામાં છુપાવ્યું. ઘણી રાતનો આરામ થઈ ચુકેલો હોવાથી સેજ વધારે સાવચેત બનતી મારગેરી રાત્રિની શાન્તીમાં બહે લાંબાણ ખાડવા ન ઇચ્છતી હોય તેમ આ કીમતી કાગળીયાં ફેલાડેલફીયા ખાતે મોકલવાનો બંદોબસ્ત કરવા સેક્રેટરી ડેવીડના ઓરડા તરફ ધીરે પગલે જવા લાગી, પણ જેવું તેણી પોતાનું છે, તેવોજ એક શયતાનનો કાળો આળો તેની નજરે પડ્યો.

હરની બહાર ઉભેલા બીલાડાને બેઈ ઉંદરડી જેમ બહાર ડોકીયું કરી ફરી પોતાના હરમાં પેસી બય, તેમજ આ કાળા બીલામણા આકારને બેતાંજ મારગેરી ઉતાવળથી પોતાના ઓરડામાં પેસી જવા ગઈ, પણ તેણીનો પ્રયત્ન નીષ્ફળ નીવડ્યો, ને જેમ બાજ ચકલીને પકડી લે, તેમજ તે કાળા આકારે પોતાના મજબુત પંખથી મારગેરીનું કાઢું પકડી લીધું, “ કેમ ન્હાસીને તું મ્હારા હાથમાંથી ડયાં જનાર છે ? ” તે કાળા આકારે ધીક્કારથી હસતાં કહ્યું.

“ કાણુ લીગર ? ”

“ હા, હું લીગર પોતેજ છઉં ” કાળી રાતના અંધારાને પણ બધે હમમચાવા પ્રયત્ન કરતો હોય, તેમ પડ્યો પાડતો લીગર બોલી ઉડ્યો, ને વધુમાં ઉમેર્યું કે “ મ્હને ત્હારા આપ પાસેથી વીન્ડવર્ડ આયર્લન્ડનો નકશો બેઈએ છીયે, તે મેળવી આપ, નહીં તો આ જીંદગીને છેલ્લી સલામ કર, કેમકે મોત શીવાય કોઈપણ તને મારા હાથમાંથી હમિશને માટે છોડાવનાર નથી.

અને ખરેખર આ લુચ્ચાના રાજા લીગરના બોલો મક્કમપણાનાજ હતા, કેમકે તેણે ચોડસ રાજદ્વારી કાવત્રાંખોરના લાલ માટે આ વીન્ડવર્ડ બેટનો અરથો નકશો, કે જે અજમ સંજોગ વચ્ચે હજી સુધી સર ગોલ્ડનનાજ હાથમાં રહ્યો હતો, તે મેળવવા નક્કી ઠેરાવ કર્યો હતો, ને સર ગોલ્ડન ફેલાડેક્કીયા ગયેલ છે એ ખાતમી મેળવી અત્યારે તે બદમાશ મારગેરીને સંતાપી પેલો કીમતી નકશો લેવા આંખો હતો.

“—પણ—તે મારી પાસે નથી ધ્રુજતી મારગેરીયે તે દુષ્ટ રાક્ષસને કહ્યું, ને તે ઝનુની કંઈક બોલવા જતો હતો એટલામાં મારગેરીના બીજા હાથમાં પકડેલા પેલા સફેદ કાગળના કીમતી કાગળીયાનાં બંદલપર તેની નજર પડી, તે એકદમ એક બે પગલાં આગળ વધ્યો, ને કાગડાના જેવી ઝડપથી તે બન્ડલ તેણીના હાથમાંથી ખેંચ્યું.

જમદુત બધે પોતાના આત્માનેજ ખેંચતો હોય, એવું મારગેરીને લાગ્યું તેણી તે શયતાનના હાથને વળગીપડી બન્ડલ પોતાના હાથમાં પકડી રહી. પણ અજગર આગળ ન્હાની જળોનું શું ગળું, તેણીને એક હાથે ઝટકો મારી આ લોખંડી પંખવાળા લીગરે પોતાના લોખંડી પંખથી તેણીનો ટોટો પકડ્યો, ને આખરે તે બાળાથી એક મોટા ઘાંટાની યુમ પડાઈ ગઈ.

જેમ સ્ટેશનપરના ઘંટનો રસ્કાર થતાં લાઈનપર ત્રેાનું ઇનજીન પુર બેસથી દોડતું આવતું દેખાય, તેવીજ રીતે સ્ટેશનની ઘંટડી જેવા મારગેરીના મધુર ઘાંટાના અવાજથી ઇનજીનની જેટલી ઝડપે એ ન્હાનો કાળો આકાર ધક્કી આંખો, કે જે બીજો કોઈ નહીં પણ જેને માટે આજે તેણીએ ભવિષ્યની આશા ખાંધી હતી, તે જવાન સેક્રેટરી મી. રવીડ મેનલી પોતે હતો,

ડેવીડ મેનલી પોતાના ઓરડામાં હતો, એટલાણું બટકરે આવી જણાવ્યું હતું કે આજે આપણાં ઘરની આસપાસ બે ત્રણ કાળા આકારો ભટકે છે, ને તેથી તં ભટકનારા કોણુ છે? એ તપાસ કરવા ડેવીડ બહાર નીકળતો હતો, એટલામાં મારગેરીની મોટી યુમથી તે ચંમક્યો, ને જે તરફથી યુમ આવી તે ઓરડા બેસમંધ દોડ્યો તો મારગેરીનો ટોટો પીસી પેલાં કીમતી કાગળીયાં લેતા લીગરપર તેની નજર પડી.

આપની ઉપર જેમ ગરૂડ પક્ષી ઓચીન્તુ જઈને પડે તેમજ ડેવીડ, અરે, આજે તો કંઈક મારગેરી સાથે મીડી મીડી વાતો કરી વધુ બહાદુર બનેલો ડેવીડ કહેયો, ઉછળ્યો, કહોકે ઉડ્યો, ને ચાહોમ લીગરની ગરદનની આસપાસ વીંટળાઈ વળ્યો, પણ લીગર અંતે ભેર કરી ડેવીડને પછાડી નાંઠો.

હમેશાં ઉતાવળાં સાહસનું પરીણામ અકાઝું આવે છે, તેમજ ડેવીડની બાબતમાં બન્નું ને જેવો તે ન્હાસતાં લીગરની પુઠે હુમલો લઈ દોડ્યો, તેવોજ પાછળથી લોહારના હથોડાની માફક એક મજબુત હાથ તેના પર પડ્યો, ને આ ઓર્બીતા ફટકાથી તે સાહસીક ને હીમતવાન જવાન ડેવીડ મોટા ઝાડની શાખા માફક જમીનપર તુટી પડ્યો.

તે પડ્યો કે તુરંત આસપાસના ગાઢા અંધકારમાં કાળા ઝલામાં સજ થઈ કાળા રાત્રીના પુત્રો જેવા લાગતા બે પાંચ પહેલવાન આકારો દોડી આવ્યા, ને પાછળથી મારગેરી પોતાનાં બે પાંચ માણસો સાથે ડેવીડની મદદે આવે, એ પહેલા તો મૈથતને ઉંચકી જેમ ઝનાબમાં સુવાડે તેમ ડેવીડને ઉંચકી નજદીક ઉભેલી બંધ મોટરમાં સુવાડી દીધો, ને તે કાળી રાત્રિના અંધારામાં વીજળીના ફાનસની રાશની ફેંકતી મોટર બીજી ધડીયે પુર ઝડપે રસ્તો કાપવા લાગી.

જ્યારે બેભાનીમાંથી ડેવીડ જાગૃત થયો, ત્યારે તેણે પોતાને એક બંધ કોટડીમાં કેદ થયેલો જોયો, તેના હાથ પણ મજબુત બાંધવામાં આવ્યા હતા, છતાં તેને એક લાંબા નરમ બીછાના પર નાંખવામાં આવ્યો હતો, ડેવીડ આવી હાલતમાં પણ હસમુખો ચહેરો રાખી કોટડીની ચોતરફ નજર નાંખવા લાગ્યો, એટલામાં મારગેરીનો પેલો માનીતો પોપટ ટીટો એક ખુણામાં આવી બેઠેલો જોયો.

આ પોપટજી પોતાની મેલેજ પાંજરામાંથી છુટો થઈ જાણે સેક્રેટરી ડેવીડની મદદે આવ્યો હોય, તેમ ધીમે ધીમે આ તેની જાણીતી જગા તરફ આવ્યો હતો તેને ડેવીડ મોઢાની સીસોટીથી બેલાવવાને વાતો કરાવા લાગ્યો, એટલામાં કોટડીનો દરવાજો ખુલ્યો, ને લોખંડી પંજવાળો પીશાચ લીગર ત્યાં આવી હાજર થયો.

“કેમ મી. ડેવીડ આ કોટડીમાં કેવીકે મજાહ આવે છે,” તે બુરચો હસ્તો હસ્તો બોલ્યો.

“અરે વાહરે દોસ્ત મજાહનું તો શું પુછવું, હવે તો હું તારો દર વખત મીજબાન બનીશ તે મહારે માટે તઈયાર રાખેલા આ વીસ કુટના બીછાનાની મજાહ ઈંગલાંડના રાજા પહેલા ચાર્લ્સના પલંગ કરતાંબી વધારે છે” તેટલાજ નિર્દોશ હસવાથી આપણો દહેરી ડેવીડ બોલ્યો.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

“હું જાઉં છું. બે દોઢ કલાકમાં પાછો ન ફરું તો તમારે મહારા હુકમ આ ગોલ્ડનના સેક્રેટરીનું કરવું,” એમ કહેતો ગુસ્સાથી હવામાં ઝુટીયો આ મેમ્બરોથી લોખંડી પંજવાળો લીગર ચોકસ કામને માટે છુટો પડ્યો.

તે જવા પછી ખાલી રહેલા બે ત્રણ મેમ્બરો ને પેત્રી બુઢી બીપસીએ આંખાએ રમકડા જેવા કેરી ડેવીડ મે. લીન ફાટડીમાંથી બહાર કઢયે, ને તે લેહી ઘરમાંથી એક પુરણી ખુરશીપર બેસાડી એક મેમ્બર લુચ્ચઈથીજ કહ્યું “બોલ દોસ્ત, હારા મોઢાને શાની હાજત છે ?

“અરે, ચાર આ જીભ ને કલેજાને થોડાંક ટેસ્ટમાં નાખવાને માટે. પહેલાં તો એકાદ સીગાર હશે તો ચાલશે” નર્ચીતપણે આ નામદાર ડેવીડ બેલ્યા.

“લે આ એક ને બદલે બે સાગાર” એક બદમાશે શીગાર કાઢી ડેવીડના મોઢામાં મુકતાં કહ્યું.

“પણ આ તારા મિત્રને જરા આ બાંધેલા દેરડાના માનપાનથી છુટો કર ત્યારે સીગાર ઠીઈ શકેના?” ડેવીડે પોતાના હાથના બંધાપર બદમાશનું ક્યાન ખેંચતાં વીચીત્ર એક્ટીંગ કરી તે સઘળાએને હસતાં કહ્યું.

“હા છુટો કરોને, આપણા ત્રણની વચ્ચેથી આ તલેસ્મતી ઘરમાંથી ક્યાં છટકવાનો છે?” એક મેમ્બરે પોતાના બેડીદારને સુચવતાં કહ્યું.

મેમ્બરો ખુબ હસ્યા, ને તુર્ત ડેવીડને છુટો કરી ખુરશીપર બેઠાડયો, કે આ ડેવીડ સાહેબ તો પગપર પગ ચઢાવી જાણે પોતાના મોઢા બવના ઘરમાં દોસ્ત આસનઓની વચ્ચે બેઠા હોય તેમ આરામથી બેસી સીગાર સળગાવી ધુવા કાઢવા લાગ્યો ને પોતાના મુજી ટહુકાથી આ વપાસ વીંટળાઈ ઉભેલા બદમાશેને પણ હસાવા લાગ્યો—પણ જાણે એટલામાંજ થોડી વખત પહેલાં ગમ્મતમાં બેઠી ગયેલા ડેવીડનાં વચનો સત્ય થતાં હોય તેમ એકાએક એ તલેસ્માતી છતાં લાક ક્ષથી બનેલા ઘરમાં બચંકર આગે દેખાવ દીધો, કે જે આગ મુકતાનું કામ આજુ પોપટજી પંજત ટીંગાએ કયું હતું. ને જાણે આ પોતાના નવા દોસ્ત ડેવીડને બચાવવાજ તેણે આ કામ કયું હોય, તેમ આ ચતુર પક્ષીએ પોતાની આંધવડે ઝોરડીમાં સળગતી બતી ઉધી પાડી નીચેનાં ઘાસમાં નાખી, ને તેથી બચંકર આગની દેવી ઉત્પન્ન થઈ તે પાપના ધામનું, દુષ્ટોના તલેસ્માતી કામનું, સત્યાનાથ વાળતી પ્રાયશ્ચીત આપવા લાગી.

આટલાથી જાણે પુરૂં સત્યાનાથ થઈ ન હોય, એમ બીજી ક્ષણે તે આપર પાણીની બાજુમાં જુલતું છાપરું જોત જોતામાં પાણીના બચંકર પાણી તારાવે કહ્યું—આજુ—પહેલી આગ, ને બીજે નંબરે પાણીના ધોધ, એ કુદરતી શક્તીએને કશેધ, મોઢા જોધ જેવા બદમાશેને છુડાડવા લાગ્યો, ને તે તકનો લાભ લઈ બા પણે બહાદુર ડેવીડ સાહેબ છટકયો પણ તે મુંઝાયો, કેમકે તે દરવાજાની લેહી કળને કેમ ખેલવી, તે તે નહી જાણતો હતો, પણ એટલામાંજ આ ઘરથી ના ટીંગો બેલ્યો, કે વીથ, સાત-વીથ અમુક-એ સંખ્યાના આંકડા મુજબ તે કળનાં નંબરો ગોઠવ્યા ને તુર્ત દરવાજો ખુલ્લો થયો.

દરવાજા ખુલ્લી થતાં આ કુવડના માળા તરીકે પ્રતીતિમાં આવેલા લેલી જ-
શમાંથી નહીં કુવડમાંથી જેમ કોઈ પુણ્યપ્રમાણુવ ન્હાસે તેમ ડેવીડ પોપટ ટી-
ડેને લઈ નાકે.

હવે જરા વખત તેને ન્હાસતો મુકી આપણે લોખંડી પંજાવાળા લીમર તરફ ફરીએ
તે બદમાશો અહીંથી જવા પછા પોતાની એક બીજી ખાનગી એકીસની મુ-
લાકાત લીધી. અને તુતંજ મારગેરીને ટેલીફોન કયો કે “ તારા બાપના સેક્રેટરી
ડેવીડને એ કેસ પકડ્યો છે, જો હોદ્દા કલાશી અંદર તાન બાપના ઘેરમાં છે તે
કીમતી કામળીયાં મને નહીં મળે તો હું દેવાડને ઘાવલ કરીશ, યાદ રાખજો કે
જો તું કંઈ પણ મુકતી કરીશ, તો મ્હારી મુકતી તૈવાર છે.

આ ટેલીફોન સાંભળીનેજ બીચારી મારગેરી ગમરાઈ ગઈ, ને નેથી તે ઝા-
લીમને કામળીયાનું બન્ડલ સ્વાધીન કરી ડેવીડનો બન બાવવા કહ્યું. ને તે
હુઆ તેમ કહ્યું થયો, ને ટેલીફોન બંધ થયો.

ટેલીફોન બંધ થતાં તુરતમાંજ મારગેરીએ પોલીસ સ્ટેશનને નંબર લઈ પો-
લીસને ખબર આપી કે તેઓ પોતાના ઘરની આસપાસ અવી બેસે, ને કામળીયાં
લઈ જતા આ હુઆ લીમરને પકડે, પણ આ બાબાને આ ગોઠવણ કરવામાં પુરો
ફેલો મળી નહીં, કેમકે બીજી પળે તેણીએકમતી કામળીયાનું બન્ડલ કાઢ્યું,
એટલામાં તો લીમરનો ઝનુની આકાર એક પાશાચના પડગયા માફન દરવાજા
આમળ દેખાયો, અને મારગેરીની ગરદન પકડી મેઢા વડે પેલા કામળીયાનું
બન્ડલ ઉપાડી લીધું. ને તુતંજ બહાર ઉભેલી મોટરમાં બેસી એકદમ ઉઝડ રસ્તા
તરફ દોડવા ગયો. જેવી તે હુઆની મોટર તરફ રસ્તે આવી, તેવાજ તે બે-
ઠાની નીચેથી એક કાળો આકાર પ્રગટ થયો, કે જેના હાથમાં લયંકર ગરેલી.
પોલીસને ને આંખે બાંધેલા બીહામણા માળા પટ, જોતારને કંપાવા નાંખવા પુરતા
હતાં પણ અરે, આતો આપણો ગેલીમદગાર! હા? એજ છે, કેમકે તુરતજ તે
લયંકર પોસ્ટોલ અંદર બેઠેલા લીમર સામે તાકી ગયો મદદગાર ગોઠ્યો,
“ હોડ તે કામળાનું બન્ડલ નીચું મુક, ત્હારા માંત મા મળતી માફી તું નહીં મુક.”

પણ જો લયંકર માર્મિક શરદોની નોટીસ સાથેજ “ શયતાન અહીં પણ
નહયો” જેમ મનમાં બબડતાં તે લોખંડી પંજાવાળા લીમરે ફરજિયાત તે મહા-
મુશ્કેલીમતે હાથ લાગેલું બન્ડલ આ ગેબી મદદગર-પુરખાવાળાના હાથમાં
મુકતે હાથે મુક્યું, કે એક પળ પણ વખત નહીં શુભાવના આ લેલી પુરખાવાળો
આલવી મોટરજ સાવચેતીથી નીચે કુદી પડ્યો. ન તે એકાંત લતામાંથી એકદમ
મારગેરીના ઘર આમળ આવી, ત્યાં આવી પહોંચેલા પોલીસ સોપાહી સાથે આ
કીમતી કામળાનું બન્ડલ મારગેરીપર મોકલાવ્યું

જે વખતે પોલીસ સોપાહી મારગેરી પાસે હાખલ થતો તે વખતે ડેવીડ પણ
આવી પહોંચ્યો હતો, જેઓ આ ગેબી મદદગરે મોકલાવેલું કીમતી કામળાનું
કેસ મુક થયા પણ તે ગેબી મદદગાર કોણ? જોતે એક સ્ત્રી હાથ તે
મરદને હાંકાવે તેવું જોર હોઈ શકેજ નહીં, ત્યારે તે કોણ?

પ્રકરણ ૧૧ અને ૧૨

જેમ તમારી સામેથી નોંધન એક્સપ્રેસ ત્રેન એકદમ પસાર થાય, તેમ આ અદ્ભુત ને રસીક સાર હવે અમા તમારી નજર સામેથી જલદી પસાર કરશું, કેમકે એલ થરૂ થવાનો ટાર્મ મ થઈ ગયો છે, માટે સમજી લ્યો કે, આ તે રહસ્ય હવી કે જે સુંદર સહવારે સર ગોલ્ડન ઘેર આવી પહોંચ્યો હતો, ને સગળા પુલાલા થયા પછી અત્યારે તે સેક્રેટરી રેલીડને બહાલી બેટી મારગેરી સાથે લાવબરેરી રૂમમાં બેઠો હતો, એટલે ન એક માણસે આવી મારગેરીના નામની ચીઠી આપી કે જે ચીઠી પેલા ગેબી મદદગારજ મારગેરીના નામે મોકલી હતી.

મારગેરીએ આ ચીઠી ખોલી અજાયબીથી વાંચી તો તેમાં લખેલું હતું કે બહારી બહાલી દીકરી, તું મારા બાપને અજ કરી મને એક વખત મળવા આવી જજે, જો ન તારો બાપ મને દોષીત ધારે છે, પણ હું કેટલી પવીત્ર છઉં ! એ ખુદા બાણે છે ! કઈ નહીં એ વખત આવતા સાબીત થશે, પણ આજે જરૂર બાર વાગે મને અરેંડાડ હોટેલમાં મળજે તારી બહાલી માતા-તબલેલી મીસીસ ગોલ્ડન.

આ ચીઠી વાંચી તુરત મારગેરીએ પોતાના પ્રીતીપાત્ર ડેવીડની ચલાહ લઈ બાપને (સર ગોલ્ડનને) અજ કરી પણ તે માયાળુ બાપ પોતાની વાલી એસલવુ નામ આવતાં છેડાઈ પડ્યે, ને મારગેરીના આશુની કે સેક્રેટરીની ચલાહની દરકાર ન કરતા એકદમ ધસાને આ મુલાકાત માટે નાજ પાડી.

શું કરે, દીકરી ને ગાય, જેમ હોરે તેમ જાય; મારગેરી રહતીજ પોતાના રૂમમાં ભરાઈ, અટલામા ઘણીજ અજાયબી વચે એક લેડી માણસદ્વારા લીબરની એક ચીઠી સર્ ગોલ્ડનના હાથમાં પડી, તેમા તે હુઆએ હવે તો લીબરથી જણાવ્યું હતું કે, મી, ગોલ્ડન કાગળના એક નાના ટુકડાપર તારું મોઢ લલકે છે, કે જે ટુકડો બાંને કેઈ નહો પણ વીન્ડવડ'બેટનો જે લેડી નકશાને, એક ચોકસ ભાગ તારી પાસે છે, તે ટુકડો, આ નકશાનો ટુકડો જે અને જલદી મેક્કલવામા નહીં આપ તો રપોટેડ વોનિંગનો હવે મારા તરફથી ઉપયોગ થશે કે જે રપોટેડ વોનિંગના અથ તારી બેટી સારો રીતે સમજે છે.

આ ચીઠી વાંચીને હજી ટેબલપર મુકે છે એટલામાં તે ચીઠી પર એડી પાઈપમથી કુકાયેલા અક ઝેરી પ્રવ હાંના કાળો કાથ આવી પડ્યો, ને ગોલ્ડન ગભરાયો, તણે મારગેરીને બોલાવા પુછ્યું, ને મારગેરીએ કહ્યું કે તે હુઆએની પુન ક વાની આ એક ભયંકર સુક્તિ છે.

મારગેરીના આ ખુલાસો સાબળાંજ સરગોલ્ડને ગભરાઈ તુરત પોતાના સેક્રેટરી ડેવોડ સાથે મળી સલામતી ખાતર મારગેરીને સીક્રેટરી બેડ તોણીની આન્ડ મધરને ત્યાં મોકલાવી દેવાના ઠરાવ કર્યા.

તુરતજ સુસાદરીની તૈયારી થઈ ને મારગેરીએ આંક મધરને મોટરમાં જમ્યા લાધી, પણ જેવા એ મોટર અરથે રસ્તે આવી

પર વરૂના ટોળાની માફક બદલાયો તુટી પડયા, કેમકે તેઓએ મારગેરીની મુસાફરીની ખાતમી મેળવી અગાઉથીજ તેણીને પકડવાનું નક્કી કર્યું હતું.

શીયાળવાનો શીકાર જેમ સીંઘ ઉપાડી બચ. તેમ આ વખતે પેલા લેડી જુરખાવાળાએ કહ્યું. ને એક દીલ ઉશ્કેરનારા સાહસ વચે તે તેણીને દુશ્મનના હાથમાંથી છેડાવી આન્ડ મધરને ત્યાં લઈ આવ્યો.

માતા અને મારગેરીને મેળાપ હતુ થાય, એ પહેલાં તો તે લેડી જુરખાવાળા જેમ હરીયાની રેતાને કુચ્છલો દોડી પોતાના ફરમાં પેસી ગયો, ને બીજી પાંખે તો તેજ ઓરડામાંથી એક કાચા કદની ઓરત બહાર આવી “ઓહ, બેટી મારગેરી તું આવી કે ?” એમ કહી લેટી પડી.

એ સાંભળી મારગેરી તો અબચળીની ખાચમાં ગમકી પડી, ત્યારે કાણુ એ લેડી જુરખાવાળો ?—

x x x x x x x

આલો આપણે જરા હવે આપણા રમકડા જેવા સેક્રેટરી ડેવીડના દર્શન કરીએ, આ-લહેરીલાલો અત્યારે બહાર જતો હતો, એવામાં તેણે લેખાંડી પંખાવાળા લીગર અને તેના બેડીદારને કંઈક છુપી મસલત કરતા બોલ્યા, તુરંત એક બીલાડાની માફક ડેવીડ છુપાઈ તેઓની હાલચાત્ર જેવા લાગ્યો, તો તેઓ નજ-દીક્ષી કેબીનમાંજ સર ગોલ્ડનને ત્યાં ગોઠવેલા પોતાના મળતીયાપર ટેલીફોન કરતા હતા.

આ લેડી હાલચાલ ને છુપા ટેલીફોનથી ડેવીડ સમજી શક્યો કે, તે એક ઘણુંજ ભયંકર કાવતરું ગોઠવતું હતું. ને તેથી તે કાવતરાંને અટકાવવા કમાન-માંથી છુટેલા તીનની માફક તે દોડ્યો. ને એક પગલોક ટેલીફોનપર પોતાના શેફ સર ગોલ્ડનને ઘેર ટેલીફોન કર્યો, તો નાકર તરફથી બબર મળી કે તેઓ સેન્ટરલ ટાવર તરફ ઉપડી ગયા છે.

કારણ ? કારણ કે તેઓ હમણા લાયબરેરીમાં ગયેલા ત્યારે એમણેક તેઓના કેશ બેકસમાંથીજ તેઓને એક લીગરની ચીઠી મળી, જેમાં તે લેખાંડી પંખાવાળા લીગરે ગોલ્ડનને જણવ્યું હતું કે “મારા માટે વધારે લડવું એ નકમરું છે” જો તમારી આંખો નહીં ઉઘાડો, તો તે મૃત્યુજનક થશે, તમારા નકશાનો અરધો ભાગ મને બોધ્યે છીયે, ને હવે તમે તમારી દીકરાને જીવતી આપણ સાથ પાછી મેળવવા માગતા હો. ના તે નકશાનો અર્ધો ભાગ લઈ સેન્ટરલ ટાવરનાપર કાળા પેષાકમાં સજ થઈ એ િ રાખસન આપી આવજો, કેમકે તે શીવાય હમણાંજ અમેએ હાથ કરેલી મારગેરી જીવતી તમારા કબજામાં નહીં આવે. લીસ લીગર.

આ ચીઠી વાંચીનજ સર ગોલ્ડન ગભરાઈ નાખુશી સાથ પેલા વીન્ડર્ડ બેઠકનો નકશો લઈ સેન્ટરલ ટાવર તરફ મોટરમાં બેસી ગયા હતા.

આ સંઘળી વાત હુચ્ચાઓની વાતચીત પરથી તેમજ ટેલીફોનથી સેક્રેટરી સમજી ગયો, ને હુચ્ચાના હાથમાં કીમતી નકશો જતો અટકાવવા તે બાહ્યું

સેન્ટરલ ટાવર તરફ ઉડ્યો, જે પછી તો તે ટાવરપરનો ભયંકર દેખાવ,

જાણી લેડી હાલચાલ શું અમે તમને કહી શકાએ ?

પ્રકરણ ૧૩ મું.

હર ઘરમે સરાખી હય ઈલાહી તોભા,
કયા ખાના ખરાબી હય ઈલાહી તોભા,

તોભા પુકારતી, ને ધણીની શરાખીથી કંટાળેલી ગરીબ ચાકરહી જેમીમા, વોશીઅટન ખાતે આવેલ સેન્ટ્રલ ટાવરના ઓરડા ઝડુ મારી સાફ કરતી કરતી ઉપર મુજબ બબડતી હતી, એટલામાં તેણીની નજર એક કાગળપર પડી, ને તે ઉચકી લાધી, કે જે બડાં કાગળપર અડા અવળા લાંબા ઉભા લીંટા તાણેલા હતા.

જેમીમા કાંઈ ઝડુ લાણેલી નહોતી, તોપણ આ કાંઈ જાણના નકશો છે એટલું તો તેણી સમજી શકી, ને આવા નકશા ધણી વખત કીમતી હોય છે, એમ તેણી આ ટાવરમાં નોકરી કરતાં કરતાં કેટલીક વખત બીબાઓને મોઢથી સાંભળવા પામી હતી, તેથી તેણીએ તે જ્ઞાનનો કાગળ ઉચકી પોતાના ગવનના ખીસામાં મુક્યો, ને ઝડુ મારવાનું કામ પુરૂ થતાં તેણીએ ઘેર આવી ઢાઢને નીચો ઉતરી જવાથી મુસ્ત બની ઘેરમાં બેઠેલા ધણી આગળ તે રજુ કર્યો.

“બુઝોને આ, ટાવરમાંથી મને કંઈ કાગળ મલ્યું છે, તેમાં શું લખેલું છે? તેણીએ કહ્યું.

“હી, એવાં કાગળીયાને—ડુયાને શું પીછ શકાય છે, કાંઈ ઢાઢની બાટલ મળી હોય તો લાવ,” તે શરાખ લક્ત સ્વામીએ તે કાગળીયાને સીગરેટના ખાલી ખેખાં ફેંકી દેવાના ઘરનાં ખુલામાં ફેંકી દેતાં કહ્યું, ને તુરત તે ઢાઢદેવીને ઉપાસક એકાદ પેગ ચઢાવવા પીકા તરફ ગયો, પણ રસ્તે જતાંજ ખીસો તપાસ્યો તો ખીસા ખાલી! કડક બંગાલી!

ત્યારે હવે શું કરવું, પેગના પૈસા તો બેઠાં, ને તેથી એકાદ મુરબી મુરબી તકડાવવા આ મોવાલી સાહેબે વીચાર કર્યો, એટલામાં રસ્તાપરના એક એકાંત ઘરમાં એક પોપટને છુટો ફરતો જોયો, કે જે પોપટ બોલતો કે “આબન કલોને શોધી કાઢો.”

વાંચનાર આ પોપટને ઓળખી ગયો હશે, કે તે ટીટોજ હતો, ને જયે પણ કમુલ કરીએ છીએ કે તે ટીટોજ હતો, આજે સહવારનાજ ગોલ્ડનને લાંબી લાઇ આવી પેલા બેદી મુરખાવાળાએ આ ઘેરમાં આવી વસેલી મારગેસીને ટીટો લેટ આપ્યો હતો, કેમકે આ એકાંત ઘરમાં બેદી મુરખાવાળાના પ્રયત્નથી અજ ગેરી પોતાની બહાલી માતા સાથે રહેતી હતી.

આ મારગેસીના માનીતા ટીટોના મધુર ટહુકારે આપણા રસ્તે જતા કાશબના આશકને લલચાવ્યો, ને ટીટોને પેથી એકાદ પેગની કીમત ઉપભવવા તુલજ આ મોવાલીએ ટીટોને પકડી પોતાની પાસે મુરબાં પકડવાને કાચખામાં નાંખી ઉતાવળે પગલે ચાલતી પકડી,

પણ તેમના ચાલવાની સાથે કાચખાની અંદરથી ટીટોને જીભ, પણ ચાલુ અંતર પક્ષી બેરબી પોકાર કરવા લાગ્યો કે “આયર્ન કલોને પકડો આયર્ન કલોને.”

ટીટોના આ શબ્દોએ તે ઉજડ રસ્તાની બાબુમાં, ખેસી મસલત ચલાવતા લીગર અને તેના બેડીદારને ચમકાવ્યા, અથવા એમ કહો કે ટીટોના આ શબ્દોએ મારગેરી ઉપર એક ભયંકર આક્રાંતનું વાદળ ખેંચી આવ્યું, કેમકે ટીટોનો અવાજ સાંભળતાં હુએ લીગર અને તેના સાથીયો ટીટોને લઈ નહાસતા આ ઠાઠ ભક્તની પુઠે પડ્યા. ને જેમ પોતાના માળામાં પેસતા ચકલાને બાજ પક્ષી પકડી લે, તેમ ટીટોને લઈ પોતાના છુંપડામાં પેસી જતા મોવાલીને લીગરે પકડી લીધો, ને આ પોપટ (ટીટો) કઈ જગ્યાથી લઈ આવ્યો ? તે જગ્યા દેખાડવા લીગરે આ મુસાફરીના ચાર સેવકને હમ મારી હુકમ કર્યો કેમકે તે બહુતો હતો કે “જ્યાં ટીટો હોય, ત્યાં મારગેરી હોવીજ જોઈએ.”

લીગરના શૈક્ષી ધુજતા, ને બચાવ માટે ઘડી ઘડી ઘેરી સામે જોતા તે ચાર મોવાલીને લીગરના સાથીયોએ ધકકા મારી સાથે લીધો, ને ઘબરાતો અકળાતો ને લાચારીયે પોતે જ્યાંથી આ પોપટ ચોર્યો હતો, તે મારગેરીના મકાન તરફ સઘળા ને લઈ ચાલ્યો.

લીગર ને તેના સાથીયો આ મોવાલીને લઈ મારગેરીના ઘર તરફ રવાને થયાં ને ભાગ્યેજ એ મીનીટ થઈ હશે, એટલામાં તે છુંપડીમાં લાંબા કદનો આપણો લેદી પુરખાવાળો રબુ થયો, તે ગેબી શખ્સે અંદર આવતાંની સાથ પોતાના ધણીને લીગર પકડી ગયાથી ગભરાયેલી જેમીમાને ધીરજ દેતાં કહ્યું “કે જાજલદી શેહેરના શેરીફ અને તેનાં માણસોને બોલાવી લાવ કે જનાવરોપર ઘાતકીપણું કરનારી ટાળીયે મારા ધણીને એક પોપટ સાથે પકડ્યો છે,” આમ તે જેમીમાને ભલામણ દેતો હતો, એવામાં એકાએક તેની નજર જેમીમાના ધણીયે ખુણામાં ફેંકી દિધેલા પેલા કાગળીયાપર પડી, ને તે લેદી પુરખાવાળો ચમક્યો, ને એક ઝવેરી જેમ કાલસામાં પડેલા હીરો ઉચકી લે તેવીજ કદરદાનીથી એ ખુણામાં પડેલો, ને આ જેમીમાના ધણીને મન નકામો થયેલો કાગળનો ટુકડો ઉચકી લીધો, ને અહા ! તે પુરખાવાળાએ અબાયળી વચ્ચે જોયું કે તે કાગળનો ટુકડો સર ગોલ્ડનના હાથ માંથી મચેલો વીન્ડવર્ડ આયર્લન્ડનો કીમતી નકશો હતો, કે જે નકશો ગઈ કાલે લીગરના મળતીયા અને ગોલ્ડનના સેક્રેટરી ડેવીડ વચ્ચે જંગ મચતાં આખરે મોતને સ્વાધીન થયેલા લીગરના મળતીયાના હાથમાંથી આ કીમતી નકશો ટાવર ના નીચેના ઝોરડાના એક ખુણામાં ઉડી જઈ પડ્યો હતો, જે આ ગરીબ જેમીમાને હાથ લાગ્યો, પણ ભરવાડ જેમ હીરાની કીમત ન આંકતાં તેને એક ચળકતો પથરી ગણી પોતાની ખર્ચાને ગળે ખાંધે છે, તેમજ આ બુદ્ધાહીષ જેમીમા અને તેના ઠાઠડીયા ધણીયે આ કીમતી નકશાને ન પીછાનતાં, એક ખુણામાં ફેંકી દીધો હતો, પણ જ્યારે આપણે જોયું તેમ આ લેદી પુરખાવાળો, કે જે જે જેમીમાની બાબુમાંજ જાણે મારગેરીના ચોકી કરવા રહ્યો હોય. તેમ છુંપડી કરી રહ્યો હતો, તેણે તે ઉચકી લીધો.

“જેમીમા આ કાગળ તું મહને આપીશ કે, હે આ તેના બદલામાં થોડીક નાંદો,” તે કીમતી કાગળ પોતાના આવરકોટના ઉંડા ખંડામાં સેવતાં જોઈએ થોડીક નાંદો જેમીમાના હાથમાં મુકી કહ્યું.

“ઓ, ઘણી ખુશીથી, આવા એક નકામા કાગળ માટે આપ આ મોટી બક્ષીસ આપો છો, એને માટે તમારો ઉપકાર માનું છું” ત્યાં લઇ ખુશી થતી જેમીમા બોલી,

ખરેખર લોખંડી પંજવાળો લીગર ને તેના હોસ્તો જેમીમાના ધણીને લેવા જ્યારે આ ઓરડામાં આવ્યા, ત્યારે કીમતી નકશાની બાથુમાંથી પસાર થયા હતા. છતાં તે લયકર કામોના તરંગોથી ઘેરાયેલા મગજવાળા, અને અબીમાનમાં આંધળા બનેલા બદમાશો આ નકશો જોઈ શક્યા નહોતા.

“આલ હવે તું શેરીફને બોલાવી આવ, એટલામાં હું તારા ધણીને તે, હુઆઓના હાથમાંથી છોડાતો કોશેશ કરું છું” ખુરખાવાળાએ જેમીમાને કહ્યું, ને બીજી પળે તો તે બહાર પડ્યો, ને છુટાછવાયા મકાનમાંથી એક કંગાળ લાગતા મકાનની અંદર તે ચાલી ગયો.

હવે બીજી તરફ વળીએ,—જેમીમાના ધણીની રહાયથી લીગર અને તેના બેડીદારોએ તે ઘર શોધી કાઢ્યું. ને અંદર નજર કરી તો મારગેરી અને તેની માતાને બેઠેલાં જોયાં “હું, હવે જરા વધારે મળહ પડશે” ધીકકાર યુક્ત ભાવેથી લીગર બોલ્યો, ને બીજી પળે તો અષાઢ મહીનાનાં વાદળાં ગીરીશૃંગપર ધસી આવે, તેમ આ લીગરની ટોળી અંદર ધસી આવી, કે જેઓને બેતાજ મારગેરી મારગેરીની માતા બીહધેલી હરણીની માફક આંખો ફાડી જોઈ રહી.

“આલો, હવે તમો મા દીકરી બંને અમારા એકાંતવાસમાં આનંદથી રહી શકશો” લીગરે માર્મીકથી હસતાં કહ્યું.

“ચુપ, શયતાન, અહીંથી ચાલ્યો જા, નહીં તો મારા માથુસો પાસે ધક્કા મરાવી કાઢીશ,” મારગેરીની માતાએ જરા હીંમત લાવી દમ કસી કહ્યું, પણ પરીણામ ઉલટું આવ્યું, ને તેથી તો તે છંછેડાયેલો લીગર એકદમ પોતાના માથુસો તરફ જોઈ બોલ્યો, “પકડે આ રાંડ બલાને.”

એ હુકમ સાંભળતાં તેણીએ ખુમ પાડી, ને તુર્તજ તેણીને મહંદે તેઓના વકાદાર નોકર દોડી આવ્યો, તે વચ્ચે પડ્યો, પણ લીગરે તેને હુમલો કરી પકડી લીધો, ને નજદીકના એક નાના ઓરડામાં તે નોકરને કેદ કરવા ઓરડાનું બારણું ઉઘાડ્યું.

—પણ બારણું ઉઘડતાં જ લીગર ચમકી એકદમ પાછળ હટી ગયો, કેમકે હાથમાં પીસ્તોલ રાખી તે હુમેશનો દુશમન લેહી ખુરખાવાળો હસતો ઉભો હતો. “આલ પછી અજાયબી પામજે, હાલતો મારગેરી અને તેની માતાને અહીંથી સહીસલામત જવા, કે—તું જે નકશો માંગે છે તે મારી પાસે છે, હું તને તે આપીશ” લેહી ખુરખાવાળાએ લીગરને લય અને આશા આપતાં કહ્યું.

“તારો વીશ્વાસ શું ? કે તે નકશો તું મને આપેજ” લીગરે નકશાની વાત આવતાં કહ્યું.

“હું ખાત્રીથી કહું છું કે આપીશ” ત્યારે ભડસા તરીકે તારા હાથ વીપીસ-તોલ મહેને આ ર, લીગરે કહ્યું “લે આ મારી પીસ્તોલ,” ખુરખાવાળાએ નીકળી લીગરના હાથમાં પીસ્તોલ આપતાં કહ્યું, ને લીગરને વિશ્વાસ આવ્યો મારગેરી અતે તેની માતાને ત્યાંથી સહીસલામત જવા લીધી જેવી

જાઈ કે લીગર નકરો માંથી, ને ભુરખાવાળાએ જોરડામાં જઈ નકરો લાવી આપ્યો, કે જે નકરો જોઈ તે હુશ્સાએ ખુશ થવા લાગ્યા.

આ ખુશાલી કેટલીવાર ટકી ? વાંઝણીને આવેલું પુત્ર રખાડવાનું મુખ જમન કેટલીવાર ટકે ? તેટલીજવાર આ ખુશાલી ટકી, કેમકે બીજી પળે લીગરે જોઈ લીધું કે તે નકશામાંથી શાહી ઉડી જતી હતી, ને તેથી સમજાતું હતું કે અસલ નકરો પોતાની પાસે રાખી છુપી શાહીથી લેદી ભુરખાવાળાએ આ નકલી નકરો બનાવ્યો હતો, ને તથી લીગર છેડાઈ પડ્યો, ને તે હજુ મુખી બાજુમાં ઉભેલા ભુરખાવાલાપર ધસી ગયો, ને તેના મિઠાપરનો ભુરખો ગુસ્સાથીજ ખેંચી લીધો, અહા ! તે સમજાઓની શું અભયબી-તે તો હવડેજ પુરેલા ખરચેરીને નોકર નીકળ્યો.

ત્યારે ભુરખાવાલો ક્યાં ગયો ? એ કોણ હતો ? એ શંકા બરેલા જવાબો અરસપરસ પુછતાં, ચીડવાતા, બરેલા અનીની પેઠે કરેલથી મુશ્કેલીવાતા તેઓ પેલા નોકરપર પોતાનો ગુસ્સો ખાલા કરવા તઈયાર થયા, પણ તેજ વખતે આકાશ માંથી નીજળી તુટી પડતી હોય તેમ ઠડાકો થયો, ને દરવાજો ભાંગી શેરીફ ને તેના માણસો અંદર દાખલ થયા, તેઓ અહીં કટોકટ વખતે કેમ આવ્યા તે તમે જાણો છો, પણ હવે શું થયે, એ વાત બીજીબીના અધારામાં છે.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

“હાય, હું અભાગીયો ને પત્થર દીલનો છઉં, કે મારી ગરીબડી પુત્રીને તેણીની માતા સાથે પણ મળવા ન દીધી, અરેરે, આખરે ફરી તેણી લીગરના હાથમાં સપડાઈ બીચારી દુઃખ પામતી હશે,” સરગોદ્ધન પોતાના નવા પરદેશી પરેશ્વા કાઉન્ટ એસ્પર્સ પાસે પસ્તાવો કરતો, મારગેરી યાદ કરતો બેઠો હતો.

“જોહ, ખુદા, મારી મારગેરીને બચાવ, તેણીનો મધુર ચહેરો એકવાર ફરી આ કમનચીબ બાપને બતાવ” આખરે તે બોલ્યો.

“હવે ખુદાએ તમારી અરજ સાંભળી છે ને મારગેરીને અહીં મોકલી આપી છે” એકાએક વચમાંજ સેક્રેટરી બોલી ઊઠ્યો, ને ગોલ્ડન સેક્રેટરીના આ બેલ આશ્ચર્યથી સાંભળે, જોટલામાં તો, ફાધર, ડીયર ફાધર, કરતી મારગેરી હોડતી આવી આપને ગળે વળગી પડી, કે જેણીની પાછળ તેણીની માતા ગરીબડું મોહું ફરી ખીમ પગલે અને નીચી નજર ચાલતી આવતી હતી.

અને ખરેજ આ ભુરખાવાલાની મદદથી બચેલાં મા દીકરી સર ગોલ્ડનની સ્થાને આવી ઉભાં, એ ગોલ્ડનને હરખાવવા પુરતું હતું, પણ તે અંગદીલનો સ્ત્રીમંત જેટલો મારગેરીને જોઈ ખુશી થયો તેટલોજ તેણીની માતાને જોઈ નાખુશ થયો ને ગુસ્સામાંજ પુકાયું, “તું મારગેરી સાથે કેમ આવી ચાલ અહીંથી ચાલી જ”

આ સાંભળી હરણાના બચ્ચાની પેઠે કુદતી ઉછળતી પિતાને મળવાથી હર્ષ માં આવેલી મારગેરીનો મુખઅંદ્ર ગ્રહણ લાગેલા ચંદ્ર જેવો રયામ થઈ ગયો, તેણીની માતા, તે બીચારીને માથે તો આશાનો ગઢ ભાંગી પડતા આક્રતનો પડ્યો, તેણી ખીમ પગલે દયામણે મોઢે પાછી ફરી તેજ વખતે ડેવીડ પહોં પહોં મીં ગોલ્ડન ! પેલા ગેબી મદદગાર મારગેરીને આ

તેણીની માતાને હવાલે કરી છે, તો તેણીની સાથે મારગેરીને પણ જવું પડ્યો, એ કંઈ વીચાર કર્યો ?

તે ઉમરાવ ચોંક્યો, આગળ પાછલનો પસ્તાવો, ને વીચારો એ સમજાથી તેના કંઠે દીલમાં નરમાશ આવી, તે ડયાળુ બન્યો, ને “હાલા હું” તદ્દન ની-રોંથ છું” એમ કહેતી ક્ષમા માગતી ઉભેલી ધણીયાણીને માફ કરવા તે લલ-ચાયો, ને તેણીને પાછી જતી અટકાવી તે બોલ્યો “ખુદાના કસમથીજ ને તું નીરોંથ છે, તો આ બચ્ચાંને ખાતર હું તને બને તેટલું માફ કરું છું”

ઓ, કેવી ખુશાલી, કેવી જાહોજલાલી ! આનંદથી મારગેરી ને તેણીની માતા તો ફુલી ફાલી ગઇ, છુટા પડેલા ને તે વર્ષોનાં દુઃખી બેડાને મલતાં કુટુંબમાં બળતાં, જાણે આજેજ જીવંતનું સુખ તેઓ અનુભવતાં હોય તેવું લાગ્યું. આ ખુશાલીમાં આપણે અનંદી સેક્રેટરી ડેવીડ પણ કંઈક શેખચલ્લીના જેવા વીચારથી-અથવાતો ગોઠનનો જમાઇ બનવાની આશાથી વધુ ઉલ્લસ, અરે આનંદી બન્યો, પણ અફસોસ, આ આનંદમાં એકાએક અટકાવ થયો, ને એક છુપા હાથે ફેંકાયેલી ચીઠી તે સમજા હાલાઓની વચમાં આવી પડી, કે જે ઉચકી ડેવીડે વાંચી તો તેમાં લખેલું હતું કે

“ચાલો ઠીક થયું, તમારા કુટુંબને મેલાપ થયો, ને સાથે સાથે કીનો લેવાનો મારો રસ્તો ખુલ્લો થયો,—હવે તે “સ્પાર્ટેડ વોર્નીંગ”નો પહેલો ઇસારો તારી બેટી મારગેરીને આપવામાં આવે છે વીગેરે—લી, લીગર.

હુઆ લીગરની આ ચીઠી વાંચતાં મારગેરી કંપી ઉઠી બોલી “આ હુઆ-ઓની ખુન કરવાની પહેલી ચેતવણી (નીશાની) છે”

આ સાંભલી સરગોદડન પણ ત્રાસથી ને ભવીષ્યના ભયથી કંપી ઉઠ્યો, ને ખરેખર આ ચેતવણી બીજે દીવસ જાણે કુદરતજ ખરી ઠરાવતી હોય, એવું જણાયું, કેમકે જ્યારે બપોરના મારગેરી લાયબેરોમાં આવી ચોપડી વાંચતી આરામચેર પર બેઠી હતી, તેજ વખતે તેણીની પાછળ પડેલા નીજીવ પુતળામાં જીવ આવતો જણાયો, ને તે પુતળાના પોલા હાથમાં તુરત એક ચળકતો છરો જણાયો,

ફક્ત એકજ મીનીટ, ને તે છરો ઉચકી જેવો શંખના આકારના મારગેરીના ગળામાં તે લેદી હાથ મારે, એઠલામાંજ એક પીસ્તોલનો અવાજ થયો, ને સનન કરતી ગોળી આવી આખાઠ તે છરામાં વાગી ને છરો નીચે પડ્યો.

મારગેરી ને ઘરના માણસ ચમકી ગયાં, ને જોયું તો આમ ફટોકટ વખતે પીસ્તોલ ફેડી મારગેરીને છરાથી વીંધાતી બચાવનાર સેક્રેટરી ડેવીડ હતો, કે જેણે આ લેદી હાથની છરો મારવાની હીલચાલ છુપાઈને જોઈ હતી, એકે તે જવાન સેક્રેટરી તો છુપાઈ ફક્ત મારગેરીનીજ હીલચાલ જોવા આંખે હતો, કેમકે તેણી આ ડેવીડ તરફથી દીલવાળી પેલા નવા પરોણા કાઉન્ટ એસ્પર્સ સાથે દીલ લગાવતી હતી—તે કાઉન્ટ સાથે હસી હસી એકાંતમાં વાતો કરતી હતી, તેથી ડેવીડ અદેખો બન્યો હતો, ડેવીડને આ નવા પરોણા કાઉન્ટ એસ્પર્સ માટે સાફ મત નહોતું, ને એમાંયે તે કાઉન્ટે આવી મારગેરીનું દીલ તરફ ખેંચ્યું હતું, તેથી ડેવીડને તે ઉમરાવપર ધીકકાર છુટ્યો હતો. પણ તે અજાણ્યમતો મહેમાન મારગેરી સાથે તો નથી બેઠોના ?

જુઓ મારગેરીને નીકળતો હતો, એટલામાં પેલા લોહી હાથને મારગેરીનું ખુન કરતો એઈ આ ખરા આશક (ડેવીડ) થી ન સહેવાયું, ને તેણે પોતાની પોસ્ટી-લના નીશાનથી છરો નીચે પાડી મારગેરીને બચાવી.

પીસ્તોલનો અવાજ સાંભળી સધળા દોડી આવ્યાં, ને તપાસ કરતાં માત્રમ પકડ્યું કે તે પુતળા પાછળ એક તલેસમાતી લોંબકું હતું, ડેવીડ તુરત તેમાં કુદી પડ્યો, ને એક ભયંકર દોઢધામ પછી છુપી રીતે લીગરના મળતીયા પશ્ચ અંતે સરગોદ્ધનને ત્યાં નોકર તરીકે રહેલા લુચ્ચાને પકડી પાડ્યો, કે જે લુચ્ચો મારગેરી પરનો પોતાનો ધા ખાલી જવાથી ન્હાસતો હતો,

ડેવીડે આ શખસને પકડ્યો, ને તે બે વચ્ચે એક જબડું યુદ્ધ થયું. ને ડેવીડ નક્કી તેને પરહેજ કરતે પશ્ચ એવામાં એક લાંબો ખુરખાવાલો આકાર ત્યાં દોડી આવ્યો, તે ડેવીડને ઉચકી નીચેના ઓરડામાં ફેંક્યો, આશ્ચર્ય ! આ ખુરખાવાલો કેણુ હશે ?

પ્રકરણ ૧૫ અને ૧૬ મું.

તે બીજા દીવસનું સહવાર હતું, કાઉન્ટ એસ્પર્સ હાલમાં મારગેરીનો ખ્યાર વધુ ને વધુ છુતતો જતો હોવાથી આજકાલ તે ઘરના એક મદદનીશ માલેક તરીકે થઈ પડ્યો હતો, અત્યારે તે પોતાનો આપવામાં આવેલા ખાનગી ઓરડામાં બેઠો હતો, એટલામાં જરાનો છુપાતો પેલો નીમક હશમ નોકર (લીગરનો બેઝીલાર, ગઇ કાલે મારગેરીપર છરા વડે હુમલો કરનાર બદમાશ) અંકર દાખલ થયો; કાઉન્ટ ચમક્યો.

“કેણુ ? મારગેરીનું ખુન કરવા કોશિશ કરનાર બદમાશ !” કાઉન્ટ પોકારી ઉઠ્યો. મારા લોડ મહુને માફ કરો, લીગરના કહેવાથી એ મેં કયું હતું, જો મને મીસ મારગેરી પાસથી માફી અપાવે તો હું લીગરને પકડાવી દેવા તકમાર છું” તે બદમાસે કરગરી કહ્યું.

“હું કયુલ છઉ” કાઉન્ટે કહ્યું ને તુર્તજ તેણે બહાર ઓરડામાં બેસી હવે સેક્રેટરી ડેવીડ સાથે ચીથરાં ફાટતી મારગેરીને બોલાવી ખ્યારથી સમબળ્યું કે “આ માણસને માફી આપ; તે આપણને લીગરનો પતો આપી ફસાવો પકડાવવામાં મદદ કરશે,”

મારગેરીતો આજ કાલ ડેવીડને લુલી આ કાઉન્ટ સાહેબને દીલ આપી ચુકેલી હોવાથી “કાણુ કહે તે કયુલ” એમ કાઉન્ટે જે કહ્યું તે કયુલ કર્યું, ને આ લુચ્ચા ગુન્હેગારને માફ કરી હવે લીગરને કેમ સપડાવવો એ વાંચે કાઉન્ટ સાથે ગોઠવણ કરવા માંડી જો કે તે વખતે તેઓની વાતચીત સમજતા સેક્રેટરી ડેવીડે વાંધો લઈ વચે પડી મારગેરીને આ ગોઠવણમાં પડવા ના પાડી, પશ્ચ નમાશનાં અવાજમાં સરણાઈનો નાદ કેણુ સમજે ? તેમ ડેવીડની દરખાસ નકામી ગઈ, ને તેજ સાંજે નકકી કરવા મુજબ કાઉન્ટની સાથે મારગેરી લીગરને પકડવા ગઈ.

મારગેરીને કાઉન્ટે સમબળ્યું હતું કે લીગરનો આ કુટેલો મળતીયો “પુલ કુલેકલી ફરે છે,” એમ કહી લીગરને લઇ આવશે, એટલે આપણુ મદદથી પકડી લેશું.”

ખરેખર કાઉન્ટે કહ્યું તેમજ બન્યું, ને તેઓની મોટર હજી પુલ પાસે હતી રહે, એટલામાં તો પેલો નીમટહરામ નોકર લીગરને લઈ આવતો દેખાયા, લીમરે આવનારી સાથ કાઉન્ટની દરકાર કર્યા વગર મારગેરી સામે ખીકકારથી હસી કહ્યું.

“હોક થયું” કે તું આલી ચલાવીને મારા પંજમાં આવી,” એમ કહી તેણીને પકડવા પોતાનો લોખંડી પંજો લાંબાવ્યો, ને તેથી મારગેરી એક કાળી ચીજ પાડી કાઉન્ટ એસ્પર્સ ના પાસામાં આશરો શોધતી દયામણે મોઢે કાઉન્ટને કહેવા લાગી—“પોલીસ ક્યાં છે, પોલીસને બોલાવો.”

“હી, હી, હી, અરે પોલીસ તે તારા બાપદાદા લાગે છે, કે તેઓ મારા પંજમાંથી તને મુકાવવા આવશે,” એમ કહી લીગર હુચ્ચાઈથી ખડ ખડ હસી પડ્યો, ને કાઉન્ટ તો બાણે હજી કશા નીર્ણયપર આવ્યો ન હોય, તેમ શાન્ત ઉભી રહ્યો, એટલામાં સેક્રેટરી ડેવીડ પોલીસની ટોળી સાથે તે તરફ દોડતો આવ્યો.

લીગરના તેવા સાથીઓ ને પોલીસો વચ્ચે ભેટ ભેટામાં એક ભયંકર મુલ્લ થયું, કે જે ગરબડમાં નહાસતા લીગરને કાઉન્ટ એસ્પર્સે પીસ્તાલથી થાપલ કરી નદીમાં ફેંક્યો,—સઘળાએ ગભરાટ ભરેલી નજરે જોયું કે કાઉન્ટે આખરે આમન કલો ઉઠે લીગરને મારી નાંખ્યો.

હાય, દુશ્મન દુર થયો, આફતનું વાદળ વીખરાઈ ગયું, ને મારગેરી હસતી થઈ, ને ડેવીડ વખતસર પોલીસની મદદ લઈ આવ્યો, તેને માટે તને ઉપકાર માનવાને બદલે મારગેરી તો પોતાનો પ્યાર છૂટી લેનાર અને લીગરને મારી નાંખનાર કાઉન્ટ એસ્પર્સનીજ વાતો ડેવીડને કરી તેનું પકવવા લાગી.

× × × + +
ખીજે દીવસ તો દરેક વર્તમાન પત્રોમાં આમન કલો લીગર, કાઉન્ટ એસ્પર્સને હાય માર્યા ગયાના મસાલેદાર છપાયેલા આટીકલો સરગોદડને પણ વાંચ્યા, તે કરોડોપતી બણો ખુશ થયો ને પોતાના દુશ્મનને મારી પોતા ઉપર ઉપકાર કરનાર કાઉન્ટ એસ્પર્સને તેણે આભાર માન્યો.

આથીતો ઘેરમાં કાઉન્ટના માન વધ્યાં, ને મારગેરી તો ખસ તેનેજ દેખવા લાગી, એકે તક મળતા ડેવીડ મારગેરીને પોતાની સાથની પાક મહોબ્બતની, યાદ આપી, કાઉન્ટ સાથે બેળાવા ના પાડી, પણ મારગેરીયે તેજ કાણે ડેવીડને રોકડું પરછાવી દીધું કે “તારી અદેખી ટેવ મને બીલકુલ પસંદ નથી, તારૂં દીલ એક સંગ દીલ બેકદર છે, કે તું આ આપણા પર ઉપકાર કરનાર કાઉન્ટને સારી નજરે જોઈ શકતો નથી.”

ડેવીડ તો મારગેરીની આ વાત સાંભળી બે ઘડી દીગમુઠ બની ગયો, તે જ વાનનું જીગર તુટી ગયું, ને તે કંઈક અજબ દબથી ચીરડાઈ બબડ્યો—“જરા ઉનકી કોઈ શરારત તો દેખે” કે દીલ લેકે કેહતી હય, અમ્છા નહિ હય.”

અને એમજ હતું, મારગેરી તો કાઉન્ટ સાથજ પુરેપુરી પ્યારમાં પડી કેવીડને દીલથીજ પેડો પકડાવી દીધો હતો, કાઉન્ટે પણ તેણીને પોતાના તરફ દબેલી જોઈ તે તકનો લાભ લીધો, ને પોતાનો પ્યાર બહાર કરી તેણીની પાસાથી લગ્નનો કેલ માંગ્યો.

“જે કાધર રજા આપે તો મને બીલકુલ વાંધો નથી” તે શરમાતી જ માથુક મારગેરીયે કહ્યું, ને તેથી કાઉન્ટ તુર્તજ પોતાના ભવિષ્યના સુખ-ગોદડનની રજા લેવા ગયો.

સર ગોલ્ડને તો કાઉન્ટની આ મંજૂરી વગર આભાર સાથે સ્વીકારી, કેમકે લીગરને મારી પોતાના પર ઉપકાર કરનાર કાઉન્ટને જમાઈ કરવા તે ખુશી હતો. તે મંજૂરી આપતો હતો, તેજ વખતે સેક્રેટરી ડેવીડે વચ્ચે આવી કહ્યું “વચ્ચે આવવા મને માફ કરજો, પણ આ કરવાના આગળથી સને મળેલી ચીઠ્ઠી મુદ્દા સર ગોલ્ડનને વાંચાવવીજ જોઈએ” એમ કહી એક ચીઠ્ઠી સર ગોલ્ડનના હાથમાં મુકી, જેમાં લખેલું હતું કે ‘આ કાઉન્ટ એરપર્સથી ચેતજો નહીં તો બચકર આફતમાં સપડાઈશ.’”

લી૦ લાફીંગ માસ્ક—

(ગેબી મદદગાર)

આ ચીઠ્ઠી વાંચતાં સર ગોલ્ડન મુઝાયો, ને કાઉન્ટ ઝંખવાયો, પણ તેજ વખતે કાઉન્ટના પ્યારમાં મસ્ત બનેલી મારગેરીયે આવી આ “ચીઠ્ઠી કેઈ અફે-ખાની બનાવટનું પરીણામ છે.” એમ કહી આ મંજૂરતા પર આવતી વાત ઉઠાવી નાખી, ને તેથી કાઉન્ટે પણ ડેવીડને અપમાન થાય તેવી ઢબે કહ્યું કે “આ લાફીંગ માસ્કના હાથથી લખાયેલી ચીઠ્ઠી નથી.”

જે કે ડેવીડ તેથી ઉશકેરાઈ ગયો, ને જો સર ગોલ્ડન વચ્ચે ન હોય તો પોતાના પર શક લાવી બોલતાં આ પ્યારમાં હરીફ લઈ પડેલા કાઉન્ટને તે જવાન ત્યાં ને ત્યાં ધુળ ચાટતો કરતો, પણ સર ગોલ્ડનના વચ્ચે પડવાથી ફક્ત ધુરંધુર-કીમાંજ આ મેળાપ પુરો થયો.

ડેવીડ ગુસ્સાં ને અફસોસમાં પોતાના ઓરડામાં ચાલી ગયો, જ્યારે સર ગોલ્ડન પોતાના ઓરડામાં ટેલીફોનની ઘંટી વાગવાથી ત્યાં ગયા, ને ટેલીફોનની ભુંગળી ઉંચકી કાન પર ધરી સામેથી વાત શરૂ થઈ—“અમારા પ્રમુખ આયન ક્લેને મારી નાખવામાં આવ્યો છે. તેથી તારે એમ ન સમજવું કે તારાં કીમતી કાગળો હવે સલામત તારી પાસે રહેશે, નહીં, તે તારે અમને આપવાંજ જોઈએ” લીગરને એક જોડીદાર ટેલીફોનમાં બોલ્યો, કે જે સાલલી સર ગોલ્ડન ચીંતાતુર બન્યો, ને તેણે તેજ હીસસે લીગરના મલતીયાઓથી કીમતી કાગળો અને અવેજ બચાવા દીવાલ બોદાવી તેની અંદર તીબેરી ગોઠવી.

આ ગોઠવણ પુરી થઈ તેજ હીપસ કાઉન્ટ એરપર્સ સાથે મારગેરીનું કારજ ગોઠવાયું, ને આ બેટી અદરાવાની શુભ ખુશાલીમાં સર ગોલ્ડને ન્યુ યૉર્કનાં મોટાં કુટુંબોને ખાસ પાર્ટી આપી. સઘલે ખુશાલી વ્યાપી રહી, ફક્ત નાખુશી, ને ના ઉમેદી આપણા એકલા એક ડેવીડનાજ દોલમાં હતી, ડેવીડને તો આ મારગેરી સાથે અદરાતા કાઉન્ટ પર પુરતો વહેમ હતો, ને તેને તો એવો શક પણ હતો, કે જ્યાં છે ત્યાં લીગર જીવતો છે “ને તે નહીં કાલું ધોળું કરવા. આજની પાર્ટીમાં આવવો જોઈએ”

ને ખરેજ ડેવીડની તે કલ્પના દીલ ધબકાવનારા દેખાવો વચ્ચે ખરી નીવડી, ને એક અજબ ચુકતીથી છુપા વેશે લીગર તે મેળાવડામાં હાજર થયો, ને તેણે એરપર્સની એકાંત મુલાકાત લઈ કંઈ મસલત કરી.

“શું લીગર જીવતો છે? પણ તે બનેજ કેમ? તેટલુંજ, ને પછીજ તમે “કવીન વિક્ટોરીઆમાં” જોઈ લ્યો.”

શહેરની મધ્યમાં આવેલું ખુલ્લી હવા વાળું
સુરતની શોખીન પ્રજાનું મોજનું માનીતું મથક

કવીન વિક્ટોરીયા સિનેમા

કોન મોટી ઘડીયાળ પાસે-સુરત.

પ્રોગ્રામ દર ખુબ, અને શનિવારે બદલાય છે.
થાકેલા મગજને રાહત આપવા એક લટાર જરૂર મારજો.
તરેહવાર હાઈકલાસ કોમીક, સ્ટાર ડ્રામા, સીરીઅલ,
વીગેરે જોઈ તમારી તબીઅત ખૂશ થઈ જશે.

હાડવૈદ રાંદેરવાલા હોરમસજી કાવસજી ભીમ.

૫૦ વરસના જુના અનુભવી

હંમેશનો મેળાપ, મોટી ઘડીયાળ પાસે-સુરત.

જ્યાં ભાંગેલા, ઉતરેલા, હાડકાં ઈલાજ. હાડકાંનું ચુરેચુરા થઈ જવું વીગેરે
ભયંકર કેસો ખાત્રી પુર્વક રીતે સાબ કરવામાં આવે છે. કોઈ સાહેબને
કામ પડેથી દેશાવર ખાતે પણ બોલાવશો તો આવીશું તથા
દવા વીગેરે મોકલી આપીશું.

હોહરો.—રૂતવસંતની બહારમાં, પીણું એકજ ચાર,
 “દીનશા” વિના બીજું નહિ કહે “અમર નિ ધાર,

સુરતી સહેલાણીઓ.

“ગેબી મદદગાર” જેઈ ગમેમત મેળવજો અને
 કલેજું ઠંડુ કરવા “દીનશા” કંપનીનાજ સોડા
 લેમન રાસપખરી વીગર પીજો
 હલકો માલ પીશો તો તબીબત બગડશે માટે સાચ્યેત રહજો.
 દીનશા કંપની દણુપાડ-સુરત.

તમારા સુંદર ચહેરાને

મરી ન દેઈ જેના એમ લગામણે જા માટે ખાવો છો ?

“ચાંપાનેરીઆ ફ્રેટોગ્રાફીક સ્ટુડી” માં જાજો

હાલકલાગ ફ્રેટોગ્રાફી અપ દુડેટ સ્ટેડિયમાં જ્યાં
 એ ૧ લારજીગ, આમાઈડ, સેપીઆ, ગ્રાઈકલાસ ટચોગ વીગર જેઈ દાંતમાં
 આંગળા પકડી કહેજો કે વાહરેવાહ “ચાંપાનેરીઆ” કમાલ કરી
 બાવતાવ માટે એકવાર પૃથ્વી ખાતી કરો.

માનીક,

એ. એન. ચાંપાનેરીઆ.

ભાગાનખાવ રોડ-સુરત.

છાપનર.—પ્રભુશંકર નગ્ગેરામ વ્યાસ

‘પ્રવાનુ’ કે.—શાં ૦ પ્રમચંદ અમીચ દના થી સુરત જે ૧ અનજન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ
 સ્ટુડીઆ ચકલા સુરત.

‘જેન્સ’—હુશેન ઈબ્રાહીમ અમ્મણ માલેક કવીન વીક્ટોરીઆ સુરત.

‘ફીન’—ટાવર નજીક પોલીસ લેન પાસે.

